

ges op af en tillægsopgørelse, som skifteretten har givet tilladelse til.

Det foreslås således, at skattefritagelsen skal bortfalde, hvis summen af bobeholdningen ifølge den endelige boopgørelse og tillægsopgørelsen vedrørende de dele af boet, hvis afslutning er udskudt, overstiger grænserne i stk. 1. I sidste led af stk. 3, 1. pkt., foreslås det, at det er beløbsgrænserne i det år, hvor boopgørelsens skæringsdag ligger, der skal finde anvendelse. Det skyldes, at beløbsgrænserne reguleres årligt, jf. stk. 5, og at der ikke gælder nogen fast frist for, hvornår tillægsopgørelsen skal indleveres. Reglerne om udskudt afslutning af dele af boet kan herefter ikke anvendes til at opnå skattefritagelse i tilfælde, hvor boet ellers ville ligge lige over grænsen for skattefritagelse på skæringsdagen i boopgørelsen.

Det nugældende regelsæt i kildeskatteloven indeholder ingen udtrykkelige regler om tillægsopgørelsens retsvirkninger. Det er imidlertid forudsat også i de gældende regler, at tillægsopgørelsen skal tages med i betragtning ved opgørelsen af, om et bo er skattefrit, jf. herved Skatteministeriets vejledning i reglerne om dødsbobeskatning, 1989, s. 131.

I tilfælde, hvor boet efter boopgørelsen var skattefritaget, men efter tillægsopgørelsen på ny bliver skattepligtigt, kan der være foretaget skatteansættelse af mellemprioriteten efter reglerne i kapitel 4. Sådan beskatning foreslås efter stk. 3, 2. pkt., ophævet.

Efter kildeskattelovens § 16, stk. 2, nr. 2, bliver et skattefrit bo på ny skattepligtigt, hvis der ved afsluttende skatteansættelse af afdødes mellemprioritet eller af den efterlevende ægtefælle i dødsåret foretages større af- eller nedskrivninger på boets aktiver end de af- eller nedskrivninger, der er foretaget i boets skattemæssige åbningsstatus (»§ 14-opgørelsen«).

Denne regel foreslås ikke overført til dødsboskatteloven og vil således efter forslaget bortfalde.

Efter kildeskattelovens § 16, stk. 2, nr. 1, ophører en allerede indrømmet skattefritagelse endvidere, hvis skæringsdagen i et privat skiftet bo ligger mere end 15 måneder efter dødsfaldet, eller hvis den endelige boopgørelse først indsendes efter dette tidspunkt.

Denne regel foreslås ikke overført til dødsboskatteloven og heller ikke erstattet af tilsvarende fristbestemmelser. En regel om, at skattefritagelsen ophører på et vist tidspunkt, findes overflødig ved siden af dødsboskiftelovens frister for afvikling af bobehandlingen.

Stk. 4 omhandler tilfælde, hvor afdøde var gift og havde en blandet formueordning, hvori der indgår fuldstændigt særeje. I disse tilfælde opstår der som udgangspunkt to boer, jf. § 4, stk. 4, 1. pkt. Skiftes de

to boer hver for sig, skal beløbsgrænserne i stk. 1 anvendes på summen af de to boer.

Hvis kun særboet skiftes, mens den efterlevende ægtefælle overtager fællesboet til uskiftet bo el.lign., anvendes beløbsgrænserne derimod kun på særboet, jf. § 67, stk. 2. Hvis det uskiftede bo efterfølgende skiftes i den efterlevende ægtefælles levende live, skal beløbsgrænserne dog på tilsvarende måde anvendes på summen af de to boer, jf. nærmere § 72, stk. 2. Hvis det uskiftede bo først skiftes ved den efterlevende ægtefælles død, sker der derimod ingen sammenlægning.

Bestemmelsen svarer til den gældende regel i kildeskattelovens § 16, stk. 1, 2. pkt., jf. § 18, stk. 1, 2. pkt.

I stk. 5 foreslås det, at beløbsgrænserne i stk. 1 reguleres efter personskattelovens § 20. Grundbeløbene er på den baggrund fastsat i 1987-niveau. Med en regulering efter personskattelovens § 20 skal grundbeløbene reguleres med et årligt beregnet reguleringstal. Dette reguleringstal udgør 128,7 i 1997. Derved bliver beløbene henholdsvis 1,3 mill.kr. og 1 mill.kr. i 1997-niveau.

Forslaget svarer til den gældende § 16, stk. 3, i personskatteloven.

Til kapitel 4

Kapitel 4 omhandler tilfælde, hvor dødsboet er fritaget for beskatning efter § 6, det vil skønsmæssigt anslået sige over 90 pct. af alle skiftede dødsboer.

Når dødsboet er fritaget for beskatning, er der ikke behov for regler om opgørelse af dødsboets indkomst mv. Derimod er der behov for regler om beskatning af mellemprioriteten, dvs. perioden fra udløbet af afdødes seneste hele indkomstår og frem til dødsdagen, jf. definitionen i § 96, stk. 3. Disse regler er samlet i kapitel 4.

De gældende regler om mellemprioriteten findes i kildeskattelovens § 14, der er fælles for alle tilfælde, hvor dødsboet skiftes, uanset om boet er skattepligtigt eller skattefrit. Det grundlæggende princip er, at afdøde er skattepligtig og beskattes af sin indkomst i mellemprioriteten efter samme regler som for personer, der er i live i hele indkomståret. Men udgangspunktet er også, at skatten af mellemprioriteten går lige op med afdødes forudbetalte skatter i mellemprioriteten.

Det foreslås, at man for så vidt angår de skattefritagne boer bevarer to af hovedprincipperne i kildeskattelovens § 14, nemlig at afdøde er skattepligtig af mellemprioritetsindtægten, men at der ikke sker nogen skatteansættelse af mellemprioriteten, medmindre enten dødsboet eller skattemyndighederne tager et konkret initiativ hertil.